

Arrest

nr. 178 246 van 23 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
 X
 handelend in eigen naam en in hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van
 hun minderjarig kind
 X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn en X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, op 24 mei 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 mei 2016 met referentenummer 62403.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. CHEN, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster Z.Z. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Chinese afkomstig uit Qingdao in Hunan. In 2011 reisde u naar België met een studentenvisum om hier te studeren. U leerde hier uw vriend H.S.S. (15/12241) kennen die de Indiase nationaliteit bezit. U begon een relatie met hem en beviel in september 2013 van een kind. Omwille zijn religie (een Hindoe die behoort tot de Brahminkaste) wilt hij niet met u huwen. Daar uw vriend niet met u wil huwen kunt u niet gaan samenleven in India. U vreest bovendien dat in India u zult worden uitgestoten en uw kind omwille zijn mongoloïde trekken problemen zal krijgen. U weet ook niet of u zult kunnen wennen. Verder zou uw vriend zijn familie uw huwelijk niet aanvaarden en voor problemen kunnen zorgen. U beweert niet naar China te kunnen terugkeren omdat u niet gehuwd bent en een buitenechtelijk kind misschien geen hukou krijgt en daardoor niet over dezelfde rechten beschikt als de andere kinderen in China. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een kopie neer van uw paspoort en Chinese wetgeving betreffende kinderen geboren buiten het huwelijk en de maatschappelijke gevolgen voor niet geregistreerde kinderen. Tijdens het gehoor in naam van uw zoon, wees u op diens medisch probleem en legde u een medisch attest voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u geen elementen heeft aangehaald waarom u bij een eventuele terugkeer naar China een gegronde vrees voor vervolging meent te koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals omschreven in de wet over Subsidiaire bescherming. Daar uw vriend niet met u wilt huwen is het zijn keuze dat u niet samen met hem en uw kind in India kan leven, wettelijk gezien staat er immers niets jullie huwelijk in de weg. In de gegeven omstandigheden heeft u voorts niet aannemelijk gemaakt dat u samen met uw kind niet zou kunnen terugkeren naar China.

U beweert dat uw kind daar u niet gehuwd bent bij een eventuele terugkeer naar China mogelijks geen hukou zal krijgen en daardoor niet over dezelfde rechten zal beschikken als andere Chinese kinderen. Hierbij dient te worden opgemerkt dat dit louter een vermoeden is dat u niet kunt concretiseren. Uw kind heeft immers zonder problemen de Chinese nationaliteit gekregen. Dat de Chinese ambassade niet wist of uw kind al dan niet een hukou zou kunnen krijgen kan niet overtuigen. Hoe dan ook u heeft nagelaten zich daarover verder te informeren (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Verder in het gehoor stelde u zelf dat uw kind misschien wel een hukou zou kunnen krijgen als u een boete zou betalen en in bepaalde steden in China zou men niet zo streng zijn tegenover een ongehuwde moeder en haar kind (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Dit blijkt trouwens ook uit de documenten die u ter staving van uw asielaanvraag voorlegde (zie groene map). Dat het voor een alleenstaande moeder in China niet altijd even gemakkelijk is kan worden aangenomen, maar kan in de gegeven omstandigheden niet worden gezien als een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Conventie. U heeft reeds in China gewerkt, u heeft een hogere opleiding genoten en het feit dat u ook in het buitenland een academische graad kon behalen wijst erop dat u in China tot de hogere middenklasse behoort. In de gegeven omstandigheden kan dan ook worden aangenomen dat u in China een eventuele boete kunt betalen en u kunt vestigen in één van die steden waar men minder strikt is ten aanzien van ongehuwde moeders en kinderen die buiten het huwelijk geboren zijn en nog niet werden geregistreerd. Daar de Chinese autoriteiten uw kind ook een paspoort hebben gegeven en aldus de Chinese nationaliteit hebben toegekend zijn er geen aanwijzingen waarom de Chinese autoriteiten na het betalen van een mogelijke boete daarover moeilijk zouden doen.

Wat betreft de door u aangehaalde medische problemen van uw zoon, gestaafd door de medische attesten die u voorlegde, dient te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Ingevolge artikel 76bis van de Vreemdelingenwet, ingevoegd door artikel 363 van de Wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I)(1) dient u voor een beoordeling van medische elementen, een aanvraag van machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter, paragraaf 1, van de wet van 15 december 1980.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker H.S.S. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Indiër afkomstig uit Anantpur in de Indiase deelstaat Andhra Pradesh. Ongeveer een tiental jaar geleden vertrok u uit India om in het Verenigd Koninkrijk te studeren. In 2008 behaalde u een Master in Moleculaire Biologie. In september 2011 reisde u met een studentervisum naar België. In België leerde u een Chinees meisje kennen die ook in België studeerde. Jullie begonnen een relatie en in januari 2013 werd uw vriendin (Z.Z., 15/12240) zwanger. Het kindje werd in september 2013 geboren. U weigerde met uw vriendin te huwen omdat het in het kader van uw religie onmogelijk is om met haar een religieus huwelijk aan te gaan. Ook vreesde u als u met haar zou huwen u zou moeten breken met uw familie. Zelfs indien u met haar een burgerlijk huwelijk zou aangaan, wat u niet wou, beweerde u dat u door de personen van uw eigen kaste zou worden verstoten en geminacht. Ook stelde u dat uw kind als halve Chinees met Mongoloïde trekken in India zou worden achteruitgesteld zowel in de samenleving als op school. Er zou volgens u zelfs de mogelijkheid bestaan dat er geweld tegen hem zou worden gebruikt. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een kopie voor van uw paspoort en een affidavit waarin u voor de Indische ambassade verklaart dat uw zoon niet over de Indiase nationaliteit beschikt.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat dat u niet aannemelijk heeft gemaakt u bij een eventuele terugkeer naar India een gegronde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de wet over Subsidiaire bescherming zou lopen.

U weigerde met uw Chinese vriendin te huwen omdat u enkel een religieus huwelijk wilde aangaan. Nochtans bestaat zoals u zelf toegaf in India ook de mogelijkheid om een burgerlijk huwelijk aan te gaan waardoor u met uw Chinese vriendin in India kunt leven en waardoor het mogelijk is dat ook uw zoon de Indiase nationaliteit kon krijgen. Verder heeft u geen enkele inspanning geleverd om uw zoon de Indiase nationaliteit te laten verkrijgen. Integendeel, u bent zelfs naar de Indiase ambassade gegaan waarin u in een affidavit verklaarde dat uw zoon buiten het huwelijk geboren is en daardoor geen Indiase nationaliteit kan verkrijgen. Dit document had u nodig om aan de Chinese ambassade af te geven opdat uw kind de Chinese nationaliteit kon krijgen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en p. 4).

In de hypothese dat u een burgerlijk huwelijk met uw Chinese vriendin zou sluiten, wat u echter niet wenste, haalt u ook aan dat u met uw ouders zou moeten breken en door de leden van uw eigen kaste niet meer zou worden aanvaard. Tevens zou uw kind omdat hij half Chinees is moeilijkheden ondervinden om in de Indiase Hindoesamenleving te worden aanvaard. U beweerde dat er misschien op school geweld tegen hem zou worden gebruikt. Wat betreft de problemen die u zou ondervinden met uw familie moet worden opgemerkt dat u uw familie nog niet heeft gecontacteerd en aldus geen idee heeft hoe zij zouden reageren (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Dat zij niet tevreden zijn en mogelijk de banden met u zullen verbreken is een spijtige zaak maar is niet ernstig genoeg om gewag te kunnen maken van vervolging in de zin van de Geneefse Conventie. In het geval uw familie verder zou willen gaan en u geweld zou willen aandoen moet worden opgemerkt dat u zich steeds elders in India kunt vestigen. U heeft immers een hoge universitaire opleiding genoten en kunt zowat overal aan de slag zodat u een goed bestaan elders in India kunt opbouwen. De kans dat uw familie u in een immens land zoals India met zijn talrijke miljoenensteden u zou kunnen vinden is te verwaarlozen. Dat uw eigen kastegenoten u niet meer zullen aanvaarden kan ook niet worden beschouwd als voldoende ernstig om te kunnen spreken van een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Dat uw kind problemen zou krijgen omwille van het feit dat hij mongoloïde trekken heeft is ook niet ernstig te nemen. In het Noordoosten van India en aan de grens van Nepal zijn er verschillende deelstaten die een overwegend mongoloïde bevolking hebben en die ook verspreid leven over gans India. Tevens is er ook een grote gemeenschap van Tibetanen die verspreid leven over het gans grondgebied van India. Dat uw kind omwille van zijn mongoloïde uiterlijk ernstige problemen zou kennen kan aldus niet overtuigen.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker H.P. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Chinees geboren in België. Uw moeder Z.Z. (o.v. 6.876.543) heeft in België een relatie met H.S.S. (o.v. 6.931.609). In september 2013 werd u geboren. Omwille van zijn religie (een Hindoe die behoort tot de Brahminkaste) wil uw vader niet met uw moeder trouwen. Daar uw vader niet met uw moeder wil huwen kunt u niet gaan met wonen in India. Uw ouders vrezen bovendien dat u in India zult worden uitgestoten en omwille van uw Chinees uiterlijk in de problemen kunt komen. Uw ouders beweren dat u niet naar China kunt terugkeren omdat u een buitenechtelijk kind bent en misschien geen hukou krijgt en daardoor niet over dezelfde rechten beschikt als de andere kinderen in China. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag leggen uw ouders een kopie neer van uw paspoort en Chinese wetgeving betreffende kinderen geboren buiten het huwelijk en de maatschappelijke gevolgen voor niet geregistreerde kinderen en een medisch attest.

B. Motivering

Daar u de Chinese nationaliteit heeft wordt uw ingeroepen vrees beoordeelt ten aanzien van China. U bent slechts 3 jaar daarom heeft uw moeder uiteengezet welke vrees u bij een eventuele terugkeer naar China koestert. De beslissing die in het kader van de asielaanvraag van uw moeder werd genomen bevindt zich hieronder.

Er dient te worden opgemerkt dat u geen elementen heeft aangehaald waarom u bij een eventuele terugkeer naar China een gegronde vrees voor vervolging meent te koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals omschreven in de wet over Subsidiaire bescherming. Daar uw vriend niet met u wilt huwen is het zijn keuze dat u niet samen met hem en uw kind in India kan leven, wettelijk gezien staat er immers niets jullie huwelijk in de weg. In de gegeven omstandigheden heeft u voorts niet aannemelijk gemaakt dat u samen met uw kind niet zou kunnen terugkeren naar China.

U beweert dat uw kind daar u niet gehuwd bent bij een eventuele terugkeer naar China mogelijks geen hukou zal krijgen en daardoor niet over dezelfde rechten zal beschikken als andere Chinese kinderen. Hierbij dient te worden opgemerkt dat dit louter een vermoeden is dat u niet kunt concretiseren. Uw kind heeft immers zonder problemen de Chinese nationaliteit gekregen. Dat de Chinese ambassade niet wist of uw kind al dan niet een hukou zou kunnen krijgen kan niet overtuigen. Hoe dan ook u heeft nagelaten zich daarover verder te informeren (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Verder in het gehoor stelde u zelf dat uw kind misschien wel een hukou zou kunnen krijgen als u een boete zou betalen en in bepaalde steden in China zou men niet zo streng zijn tegenover een ongehuwde moeder en haar kind (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Dit blijkt trouwens ook uit de documenten die u ter staving van uw asielaanvraag voorlegde (zie groene map). Dat het voor een alleenstaande moeder in China niet altijd even gemakkelijk is kan worden aangenomen, maar kan in de gegeven omstandigheden niet worden gezien als een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Conventie. U heeft reeds in China gewerkt, u heeft een hogere opleiding genoten en het feit dat u ook in het buitenland een academische graad kon behalen wijst erop dat u in China tot de hogere middenklasse behoort. In de gegeven omstandigheden kan dan ook worden aangenomen dat u in China een eventuele boete kunt betalen en u kunt vestigen in één van die steden waar men minder strikt is ten aanzien van ongehuwde moeders en kinderen die buiten het huwelijk geboren zijn en nog niet werden geregistreerd. Daar de Chinese autoriteiten uw kind ook een paspoort hebben gegeven en aldus de Chinese nationaliteit hebben toegekend zijn er geen aanwijzingen waarom de Chinese autoriteiten na het betalen van een mogelijke boete daarover moeilijk zouden doen.

Wat betreft de door u aangehaalde medische problemen van uw zoon, gestaafd door de medische attesten die u voorlegde, dient te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Ingevolge artikel 76bis van de Vreemdelingenwet, ingevoegd door artikel 363 van de Wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I)(1) dient u voor een beoordeling van medische elementen, een aanvraag van machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter, paragraaf 1, van de wet van 15 december 1980.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 23 mei 2016 aan *"dat, integendeel van wat het CGVS beweert, bij een eventuele terugkeer naar China, verzoeker 2 en haar kind weldegelijk een reëel risico op ernstige schade zullen oplopen zoals omschreven in de wet over Subsidiaire bescherming"* en dat *"in India, zal er een reële kans bestaan dat verzoekers en kind door de personen van de kaste van verzoeker 1 zou worden verstoten en geminacht"*.

In de hypothese dat verzoekster met tweede verzoeker naar China vertrekt, kan men volgens verzoekers *"niet ontkennen dat dit een negatieve impact op de ontwikkeling van het kind zal hebben"*, gezien het kind *"in een heel andere omgeving (zal) terecht komen en op verblijfsrechtelijk vlak zou vertrekken, zou dit tot gevolg hebben dat de vader van zijn minderjarig kind en partner zou worden gescheiden"* en gezien dit *"een breuk van de familiale relaties"* zal betekenen. Zij menen dat artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) geschonden zou worden. Ze benadrukken het belang van het kind, gezien tweede verzoeker bij een verhuis naar China gescheiden zal worden van verzoeker, zijn vader.

Verzoekers stellen *"dat de ouders niet met elkaar kunnen trouwen om religieuze redenen"* waardoor tweede verzoeker, hun kind, *"hoogstwaarschijnlijk geen hukou (Nationaal registratie) zal krijgen (...) en Bijgevolg zal het kind niet over de zelfde rechten beschikken als andere Chinese kinderen want zonder twijfel een negatieve impact op de ontwikkeling van het kind zal hebben zal een verblijfsvergunning op basis van de subsidiaire bescherming van het kind noodzakelijk zijn"*. Ze menen verder: *"Daarenboven zal door de huidige Chinese wetgeving betreffende kinderen geboren buiten het huwelijk en de maatschappelijke gevolgen voor niet geregistreerde kinderen."* Er bestaat, aldus verzoekers, voor tweede verzoeker *"niet de zekerheid dat hij over een hukou zal beschikken en bijgevolg hem toegang tot onderwijs en gezondheidszorg kan worden ontzegd"*.

Tot slot wijzen ze nog op hun integratie en merken ze op *"dat zij sinds 2013 in België verblijven, dat verzoekers al goed Nederlands spreken, dat ze beide universitair gediplomeerd zijn en momenteel Nederlandse taallessen volgen"*.

Verzoekers vragen hen te erkennen als vluchteling, hen minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus

2.3. De Raad benadrukt vooreerst dat uit de artikelen 48/3, § 1 en 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet volgt dat de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, getoetst moet worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de asielzoeker of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de asielzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

2.4. Verzoekster en tweede verzoeker hebben de Chinese nationaliteit. Ze stellen niet te kunnen terugkeren naar China omdat tweede verzoeker als buitenechtelijk kind misschien geen hukou zou kunnen krijgen en hij daardoor niet over dezelfde rechten als de andere kinderen in China zal kunnen beschikken. In het verzoekschrift wordt aangevoerd *“dat de ouders niet met elkaar kunnen trouwen om religieuze redenen”* waardoor tweede verzoeker, hun kind, *“hoogstwaarschijnlijk geen hukou (Nationaal registratie) zal krijgen (...) en Bijgevolg zal het kind niet over de zelfde rechten beschikken als andere Chinese kinderen want zonder twijfel een negatieve impact op de ontwikkeling van het kind zal hebben zal een verblijfsvergunning op basis van de subsidiaire bescherming van het kind noodzakelijk zijn”*. Er bestaat, aldus verzoekers, voor tweede verzoeker *“niet de zekerheid dat hij over een hukou zal beschikken en bijgevolg hem toegang tot onderwijs en gezondheidszorg kan worden onttrokken”*.

2.5. De Raad stelt vast dat verzoekers niet verder komen dan het louter uiten van het vermoeden dat tweede verzoeker als buitenhuwelijks kind geen hukou zou kunnen krijgen in China. Uit hun verklaringen blijkt dat verzoekster heeft nagelaten zich hierover te informeren (gehoor verzoekster, p. 4) en dat zij overigens zonder problemen de Chinese nationaliteit voor haar zoon, tweede verzoeker, heeft kunnen bekomen (*“Wij zijn niet gehuwd onze zoon heeft nu de Chinese nationaliteit omdat wij naar de Indische ambassade zijn gegaan. De Chinezen vroegen omdat ik Indiër ben zou kind normaal nationaliteit van de vader krijgen ik ging naar Indische ambassade in Brussel. Ik vroeg om brief dat zoon geen Indische nationaliteit heeft ik moest een affidavit tekenen en zweren dat mijn zoon hier geboren is in Brussel. Wij vroegen of het mogelijk is om Indische nationaliteit te krijgen dat is niet mogelijk als we niet gehuwd zijn wij gingen met die affidavit naar Chinese ambassade daar kreeg hij de Chinese nationaliteit.”*; gehoor tweede verzoeker, p. 1). Voorts gaf verzoekster zelf aan en blijkt ook uit de door haar voorgelegde documenten dat tweede verzoeker wel een hukou zou kunnen krijgen als verzoekster een boete zou betalen en dat in bepaalde steden in China men niet zo streng is tegenover een ongehuwde moeder en haar kind (*“eerst moet ik boete betalen, DNA test en bewijzen dat ik volledig single ben dan is het misschien mogelijk. Er zijn grote steden waar dit mogelijk is misschien, in kleine steden weet ik het eigenlijk niet, ik hoorde dat dit misschien mogelijk is in Beijing. Er zijn nog altijd problemen met ongehuwde moeders met een kind. In sommige steden is men minder streng.”*; gehoor verzoekster, p. 4). Aldus maken verzoekers niet aannemelijk dat verzoekster, die reeds in China heeft gewerkt, die een hogere opleiding genoot en die ook in het buitenland een academische graad kon behalen, voor haar kind geen hukou zou kunnen bekomen door een boete te betalen en/of door te vestigen in één van die steden waar men minder strikt is ten aanzien van ongehuwde moeders en kinderen die –in het buitenland- buiten het huwelijk geboren zijn en dus nog niet konden worden geregistreerd. Dit klemmt te meer gezien reeds gebleken is dat de Chinese autoriteiten aan tweede verzoeker zonder problemen een paspoort hebben gegeven en aldus de Chinese nationaliteit werd toegekend.

2.6. Verzoekster en tweede verzoeker maken aldus niet aannemelijk nood te hebben aan internationale bescherming.

2.7. Verzoeker heeft de Indiase nationaliteit en stelt niet te kunnen terugkeren naar India omdat hij, indien hij (religieus en/of burgerlijk) zou huwen met zijn Chinese echtgenote, de reactie van zijn familie en van zijn kaste vreest. Hij geeft ook aan dat zijn kind, tweede verzoeker, als halve Chinees met Mongoloïde trekken problemen zou kunnen kennen in India. In het verzoekschrift wordt gesteld dat *“in India, zal er een reële kans bestaan dat verzoekers en kind door de personen van de kaste van verzoeker 1 zou worden verstoten en geminacht”*.

2.8. Verzoekers vraag om internationale bescherming is gesteund op familiale problemen. Hij stelt dat de verdeling van de samenleving in een kastesysteem maakt dat de Brahmaanse kaste zich hoger en beter acht dan andere personen uit de Indiase maatschappij of buitenlandse mensen zoals verzoekster. Hij stelt ook dat elke nauwe omgang of vermenging met een andere Indiase kaste of buitenlanders niet wordt aanvaard. Verzoeker stelt dat hij ook zijn familie hem zou verstoten indien hij met verzoekster zou huwen (*“ik zou niet meer aanvaard worden thuis.”*; gehoor verzoeker, p. 3).

2.9. De Raad stelt vast dat verzoeker en verzoekster van bij de aanvang van hun relatie wisten dat dergelijke moeilijkheden zich konden voordoen en dat verzoekers toelichtingen over zijn kaste en de door hem beschreven racistische gedragingen van de Brahmanen hem bekend waren. Het is dan ook aan verzoeker om keuzes te maken. Zijn verklaringen *“ik zou geen normaal familieleven hebben we zouden vervolgd worden door de mensen van mijn kaste en familieleden. zij zullen misschien geweld gebruiken omdat zij als priester beschouwd worden, zij zouden zeggen dat ik een schande zou zijn omdat ik met iemand buiten de kaste wonen.”*, *“Brahmins zijn overal zij zal behandeld worden als iemand van lagere kasten wij zullen niet binnen de familie kunnen gaan, in de slechtste geval zal ik zelf niet in mijn eigen huis kan komen omdat ik schande zal brengen. Er misschien geweld kunnen worden gebruikt.”* (gehoor verzoeker, p. 3-4) zijn een persoonlijke inschatting die eventueel op familiaal vlak mogelijk zijn, doch verzoeker toont niet aan dat hij als Brahmaan in heel India de gevolgen moet vrezen van zijn relatie met een Chinese vrouw.

Verzoeker toont bovendien niet aan dat hijzelf naast de eventuele *“verstoting”* en/of *“minachting”* van zijn familie andere gevolgen moet vrezen, laat staan een vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag. Zoals de bestreden beslissing terecht stelt is het mogelijk dat verzoeker zal kiezen in een ander deel van India een gezinsleven uit te bouwen, doch het is, aan verzoeker om een dergelijke keuze te maken. Ten slotte dient opgemerkt te worden dat nergens uit de verklaringen van verzoeker kan blijken dat hij enigszins getracht heeft tot een vergelijk te komen met zijn ouders, of zijn familie heeft ingelicht over zijn relatie en zoon, te meer verzoekster een hoog opgeleide persoon is met buitenlandse ervaring. De Raad stelt bovendien ook vast dat verzoeker weigert religieus en/of burgerlijk te huwen met verzoekster en hij evenmin zijn nationaliteit wil doorgeven aan zijn zoon. Het kan dan ook niet overtuigen dat verzoeker een daadwerkelijk gezin wil vormen in India. Dit wordt ter terechtzitting evenmin toegelicht.

2.10. Aldus kan niet blijken dat verzoeker de intentie heeft om met tweede verzoeker naar India te vertrekken tenzij ook zijn moeder naar India vertrekt en er eventueel werk zoekt. Hoe dan ook, dat tweede verzoeker in India problemen zou krijgen omdat hij mongoloïde trekken heeft, wordt niet aangetoond, temeer er verschillende deelstaten zijn in het Noordoosten van India en aan de grens van Nepal die een overwegend mongoloïde bevolking hebben, en deze ook verspreid leven over gans India, en er bovendien een grote gemeenschap van Tibetanen is die verspreid leven over het Indiase grondgebied. Verzoekers tonen niet aan dat Chinese personen of personen met mongoloïde trekken in India vervolging vrezen in de zin van artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.11. In het verzoekschrift wordt nog aangevoerd dat, indien verzoekster met tweede verzoeker naar China vertrekt, men *“niet (kan) ontkennen dat dit een negatieve impact op de ontwikkeling van het kind zal hebben”*, gezien het kind *“in een heel andere omgeving (zal) terechtkomen en op verblijfsrechtelijk vlak zou vertrekken, zou dit tot gevolg hebben dat de vader van zijn minderjarig kind en partner zou worden gescheiden”* en gezien dit *“een breuk van de familiale relaties”* zal betekenen. Verzoekers menen dat artikel 8 EVRM geschonden zou worden. Ze benadrukken het belang van het kind, gezien tweede verzoeker bij een verhuis naar China gescheiden zal worden van verzoeker, zijn vader.

2.12. De Raad antwoordt dat artikel 8 EVRM enkel dienstig kan worden aangevoerd wanneer het gezinsleven daadwerkelijk geschonden dreigt te worden. Een loutere weigeringsbeslissing van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus houdt geen schending in van de desbetreffende artikelen.

De bestreden beslissing strekt er immers op geen enkele wijze toe een inmenging in verzoekers gezinsleven uit te maken, laat staan dat deze inmenging ongeoorloofd of disproportioneel zou zijn. De algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, kan evenmin afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dit wil zeggen het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van subsidiaire beschermingsstatus laat ter zake dan ook niet toe tot een beoordeling over te gaan (RvS 12 november 2007, nr. 176.706; RvS 11 april 2008, nr. 181.984).

Aldus waar wordt gesteld dat tweede verzoeker zou vervolgd zijn omdat zijn hij in China als buitenechtelijk kind gediscrimineerd zou zijn, stelt de Raad dat niets tweede verzoekers ouders belet te huwen indien ze dit beiden wensen. Immers zoals hoger besloten, kan niet worden aangenomen dat verzoekers omwille van hun huwelijk, vervolging dienen te vrezen in India of China. Voorts ook al zou verzoeker niet willen huwen en zoals in België verkiest samen te wonen met zijn partner, dan nog kan niet worden ingezien waarom verzoekers vader, zoals zovele hoog opgeleide buitenlanders, niet in China zou kunnen werken. Verzoekers kunnen zich dan ook niet ernstig beroepen op de vermeende discriminatie, laat staan dat deze van aard zou zijn een vervolging uit te maken, van tweede verzoeker omdat een buitenechtelijk kind is en/of omdat hij als vaderloos zou worden aanzien in China.

Tenslotte indien tweede verzoekers moeder toch kiest om zich alleen in China te vestigen, dan nog worden geen elementen aangebracht die erop kunnen wijzen dat de beweerde eventuele discriminatie dermate ernstig is dat daaruit een nood aan internationale bescherming kan worden uit afgeleid.

2.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.14. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat ze voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat ze voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.15. Verzoekers voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat ze in geval van een terugkeer naar China of India een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.16. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.17. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

2.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 558 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK